

Еколого-економічні та соціальні аспекти управління проектами агроенергетичної рекультивациі порушених земель

Н. Н. Власова, *ст. викладач*

Український морський інститут

99014 Україна, м. Севастополь, вул. Рибаків, 5

В останні роки в економічній, еколого-економічній науці все більше стали приділяти увагу вдосконаленню системи управління проектами природокористування. Особливо актуальна проблема відтворення деградованих та порушених земель для унікального регіону Севастополя і Балаклави, в якому більш 30% території відноситься до природно-заповідного фонду і йому надано статус міжнародної курортно-оздоровчої і туристичної зони [2].

Сучасність вимагає від суспільства вдосконалення системи господарювання та створення наукових основ аналізу і прогнозування стану та динаміки стійкості природних і соціальних систем на підставі повного практичного врахування й застосування принципів раціонального природокористування.

У 1992 році учасники міжнародного самміту в Ріо - де - Жанейро одностайно усвідомили хибність діючих принципів індустріального економічного розвитку цивілізації, та взяли на себе відповідальність за розробку і впровадження в життя нової філософії сталого розвитку, коли гарантується рівні права на природні ресурси як теперішніх, так і прийдешніх поколінь [1]. Проблема відтворення земель, порушених гірничо-видобувними роботами, вирішується в Україні з 1962 року. За роки незалежності України не створена належна законодавча і нормативна база по проблемам раціонального природокористування, техногенної безпеки промислових регіонів, планування природоохоронної діяльності, впровадження науково містких підприємств і високих технологій в напрямках екологізації діяльності, управління відходами і стійкого екологічно безпечного сталого розвитку.

Заслугує уваги досвід Німеччини, де у 1994 - 1999 р. реалізовано проект RECHAR – II. Цим проектом затверджені пріоритети захисту довкілля.

Проект сприяв подоланню небезпечних соціальних і економічних проблем при ліквідації вугільних шахт шляхом інвестицій в інноваційні галузі господарства, перекваліфікації безробітного населення. Політична нестабільність, недосконалість законодавчої бази, перехід до ринкових відносин, і нових форм власності, корпоративні інтереси привели до того, що передбачена рекультивація порушених земель розтягується на невизначений строк, або зовсім не виконується.

В кризовий період економіки основною метою природоохоронної роботи повинно бути забезпечення дотримання екологічних норм при мінімальних витратах [2]. На жаль, в Україні практично відсутня науково-технологічна політика як на державному, регіональному, місцевому і на галузевому рівнях.

Невід'ємною складовою діяльності сучасного підприємства є управління інноваційним проектом. Отже, інноваційний проект повинен враховувати етапи техніко-економічного обґрунтування (від визначення мети до вибору найефективнішого варіанту його досягнення), охоплювати всі стадії інноваційної діяльності, пов'язаної з трансформацією науково-технічних ідей у новий чи удосконалений продукт, впровадженний на ринку, науково-дослідні розробки, освоєння виробництва, фінансові заходи, а також організацію та маркетинг нових продуктів.

Література:

1. Дутка С.М. Агроенергетична рекультивація відроблених кар'єрів та соціально-економічні аспекти її впровадження // «Актуальні проблеми економіки» К.: Національна академія управління, 2008.- № 2 . – С.162-171.
2. Основи екології. Екологічна економіка та управління природокористуванням / За аг. Ред.. Л. Г. Мельника та М. К. Шапочки.- Суми, 2006.

